Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Kökstidningen.

Annons- och Hushålls-Tidning.

N:o 15. Lördagen den 10 April 1852.

Kyrko-Tidningar.

Påskdagen predika:

I Domkyrkan:

Ottesången: Comminister v. Past. Claëssen.
Högmessan: Domp. Doct. Thomander.
Aftonsången: v. Past. Olsson.

I Christinæ Kyrka:

Sv. Ottesången, (kl. 7) v. Past. Johansson.
Tyska Högmessan: (kl. 9) vicar. Past. Prehn.
Sv. Högmessan (kl. 11) Bat. Pred. v. Past. Kindberg.

I Garnisons-Kyrkan:

Högmessan: Reg. Past. Ljunggren.

I Fattighus-kyrkan:

v. Pastor Hallén.

I Hospitals-kyrkan:

v. Past. Mag. Landtbom.

Annandag Påsk predika:

I Domkyrkan:

Ottesången: v. Past. Olsson.
Högmessan: Collega Mag. Berg.
Aftonsången: Comminister v. Past. Claëssen.

I Christinæ Kyrka:

Tyska Högmessan: (kl. 9) vicar. Past. Prehn.
Sv. Högmessan: (kl. 11) Bat. Pred. v. Past. Kindberg.

I Garnisons-kyrkan:

Högmessan: Bat. Pred. v. Past. Lundgren.

I Fattighus-kyrkan:

v. Pastor Hallén.

Bok-Annonser.

I morgon Söndagen den 11 April utkommer från C. Petersens Lithografiska Inrättning och Boktryckeri

Illustreradt nyaste Söndagsmagasin,
VI årgången N:o 15.

INNEHÅLLANDE:

Snäppjagten i Mars, med planch. — Catania på Etna. — Industriutsällningen i London med 6 plancher. — Gabelbergers minnesvård af Riedmüller, med planch. — Resa i Palestina och Syrien, forts. fr. N:o 14. — Tre Natur-Skisser. — De fransyska senatorernas och statsrådens uniform, med planch. — Phrenologiskt problem, med planch. — Kaleidoskop — Schack-uppgift, N:o 4.

☞ Å detta veckoblad, som hvarje Söndags morgon kl. 7 utgifves i stor qvart om 8 trespaltiga sidor, kan prenumereras så väl å alla rikets Postkontor och Boklådor som hos utgifvaren med 4 R:dr B:co för hela året. Bladet tillsändes prenumeranterna kostnadsfritt.

Götheborg den 10 April 1852.

(54.)

Till Salu.

God Ost,

flera sorter, från 14 sk. till 20 sk. pr ℔, 1:ma **Carolina Risgryn, Ostind. dito** à 9 sk. pr ℔, goda **Kokärter, Råg-, Hvete-, Kross-, Ris-** och **Potatismjöl. Arac** fin och ord. **Rom** och **Cognac, Port-** och **Matvin, Aracs-** och **Rom-Punsch, Bischof** och **Blanksmörja** på but. samt alla sorter **Specerier** med flera varor försäljas af

THEODOR OHLSSON,
(f. d. Herr Grauers hus, Sillgatan.)
(51.)

Danst Smör,

i kommission, hos

WICKMAN & STILLSTRÖM.
(55.)

Björnbärs-Sylt
och
Hallon-Saft,

af utmärkt qvalité, hos

WICKMAN & STILLSTRÖM.
(56.)

Strå-Flätor,

till hattar, ett större parti, nu inkommet, hos

C. MÖLLER & C:o.
(57.)

Cardus-Tobak,

af Friedr. Justus fabrik i Hamburg;

Snus,

af flera såväl utländska som svenska fabrikater, hos

CARL von BERGEN.
(58.)

W. ROBERTSSON
(vid lilla Bommen),

har härmed äran rekommendera sitt nu till våren betydligt tillökta lager af *Bomullsväfnader,* af förut välkända *äkta* och *varaktiga* kulörer, hvaribland:

Klädnings- och *Förklädstyger,* finare & gröfre, från 12 sk. t. o. m. 32 sk. pr aln, och må häribland serskildt nämnas flera sorter af *gröfre garn* än de vanliga, utmärkt fasta, samt så kalladt *Shambary,* eller uti två kulörer skiftande tyg, nu mycket brukligt uti England och Tyskland.

Rock- och *Byxtyger,* hvaribland flera nya sorter af ovanligt *groft garn,* uti vackra mönster och ofantligt starka.

Bolstervar, Möbeltyger, Parkum och *Drällstyger,* täta och fasta.

Rullgardintyg, $^8/_4$ samt $7^1/_2$ qvart. bred; *Gardintyger* $^6/_4$ breda, från 8 t. o. m. 14 sk. pr aln.

Blekt och *oblekt Bomullslärft, Glanslärfter,* uti åtskilliga kulörer, samt *Hel-* och *Halflinnelärfter,* färgade och ofärgade.

Styfkjortlar, af de vanliga samt de så mycket omtyckta, utaf gröfre garn, hvilka nu åter äro inkomna.

Dukar $^5/_4$, $^6/_4$ och $^7/_4$ breda, ett stort sortiment af både ljusa och mörka, uti smakfulla mönster, från 16 sk. t. o. m. 1 Rdr pr st., samt *Näsdukar,* smalare och bredare.

Försäljningen är så väl hemma hos mig både i *parti* och *minut,* som i minut äfven uti Bazaren vid nya Torget, samt uti Källaren under Kommendantshuset; och bedes resp. köpare att noga efterse att min namnstämpel finnes å tygerna, emedan jag i så fall ansvarar för att de äro af min fabrik, och således äkta och fasta kulörer. (59.)

Fikonkakor,

i snygga omslag, försedda med passande etiketter, och de bästa som hittills funnits, försäljas i kommission, af S. J. WALLIN,
N:o 22 Korsgatan.
(60.)

Nästa N:o utgifves Lördagen den 17 April.
Götheborg, C. Petersens Officin 1852.

Wi stodo för altaret. Den gamle, ärewördige kyrkoherden, som konfirmerat mig och som alltid warit mig en trogen, faderlig wän, wälsignade wårt förbund. Han höll ett wackert, hjertrörande tal, och då han deri mycket ordade om föräldrars pligter emot sina barn och barns emot föräldrarne, framträdde i mörka färgor för mitt minne min döende faders bild. Han blickade på mig med betymrad mine och tycktes göra mig förebråelser derför, att jag brutit den honom på dödsbädden gifne eden. Jag darrade; blott otydligt förmådde jag uttala det fatala "Ja," och gerna skulle jag nu hafwa dragit mig tillbaka; men — — — det war för sent.

Wi woro wigda. Jag förde min unga maka till den wäntade wagnen och for med henne till mitt hus, som jag på det festligaste lätit smycka.

— O, min dyra Ida, sade jag under wägen, jag offrar dig mycket; ty jag offrar dig mitt samwetes lugn! Glöm det aldrig; ty blott din oföränderliga kärlek kan göra mig skadeslös för detta stora offer.

Ida slet sig wid deßa ord lös ur mina armar och betraktade mig med en så odeltagande mine, att en kall rysning genomfor mig.

— Du är tråkig, Otto, sade hon förtretad; hwarför skall du alltid upprepa, att din far, Gud wet af hwad orsak, hatade och föraktade mig. Låt de döda hwila i frid! Hwad ha wi med dem att skaffa?!

Jag swarade ej; ty jag war smärtsamt träffad. Ida kände den nästan till förgudning gränsande kärlek, jag bewarat för min fader, hon wißte, att hennes ord skulle förolämpa mig, och dock kunde hon tala så! Det war ett fult, mycket fult förebud!

Anlända till min boning emottog oß Wallbrühl; han tryckte wänskapsfullt min hand; men omkring hans läppar swäfwade ett egendomligt, nästan hånande leende.

Låt mig nu, min dyre wän, med få ord hoppa öfwer den påföljande tidrymden till den fasansfulla natt, som beseglat mitt öde; ty det är wäl knappt nödigt, att för dig skildra, att jag med hwarje dag mer och mer insåg, att jag war bedragen. Ida hade wunnit sitt ändamål, hon war min maka och hon ansåg det ej längre wärdt att förställa sig. Jag hade hoppats att älska en engel, och fann till min djupa sorg, att Ida war en fåfäng, falsk, helt och hållet känslolös qwinna. Endast slug beräkning på min ej obetydliga förmögenhet hade föranledt henne att anse en förbindelse med mig önskanswärd; ty hon war fattig och kände med smärta de försakelser, som hon, den fåfänga, efter nöjen sikande qwinnan måste ålägga sig.

Wallbrühl war en daglig gäst i wårt hus. Han kände hworje drag i min karaktér; wißte, att jag hade behof af att med kärlek fästa mig wid något wäsen, och begagnade mina swagheter med sådan slughet, att min wänskap för honom war i dagligt tilltagande, under det att min kärlek till Ida förminskades; dock nej, jag talar ej sanningen, min kärlek till denna sköna, förtrollande qwinna förminskades icke; jag kände mig blott gränslöst olycklig derför, att min kärlek till henne ej beswarades. Jag kunde ej wredgas på Wallbrühl derför, att han war orsaken till min olycka; han hade wäl först gjort mig bekant med Ida, dock förfökte han nu på alla möjliga sätt att återställa det gamla förhållandet emellan mig och min maka. Ofta gjorde han henne i min närwaro de bittraste förebråelser för den köld, hwarmed hon beswarade min uppoffrande kärlek; men Ida hörde blott på honom med ett hånande, nästan föraktligt leende och wäl utan att swara något; men tillika utan att ändra något i sitt kalla och kärlekslösa bemötande emot mig.

I denna sorgliga belägenhet förflöto för mig twenne år som twenne århundraden. Jag kände mig olycklig i mitt hus, och egnade mig nu helt och hållet åt mina studier och den medicinska praktiken. Den framgång jag här rönte, det ej obetydliga namn jag tillwann mig, bidrog åtminstone att i någon mohn hålla mig skadeslös för förlusten af min husliga sällhet.

Wid samma tid hade jag lärt känna en baron P***. Denne qwicka, wetenskapligt bildade man behagade mig, och äfwen han tycktes finna nöje i mitt sällskap, hwarför han inbjöd mig att tillbringa några dagar hos honom på hans fem mil från hufwudstaden belägna gods. Gerna antog jag denna inbjudning, ty hwarje dag jag kunde lefwa aflägsnad från hemmet och wara befriad från att se min hustrus kalla och känslolösa blickar, ansåg jag för en festdag. Wi öfwerenskommo derför, att baronen följande eftermiddag skulle afhemta mig i sin wagn, för att tillsammans fara ut till hans gods.

Den bestämda tid kom och baronen höll ord. Han satt på soffan i mitt arbetsrum, under det jag förberedde mig till den lilla resan, då Ida, som icke hade någon aning om baronens besök, helt oförmodadt inträdde i rummet. Då hon fick se baronen, stannade hon ett ögonblick förskräckt, hennes ansigte öfwerdrogs med likblekhet och hon aflägsnade sig åter så skyndsamt, att baronen knappt fick tillfälle att kasta en blick på den bortilande; men denna blick tycktes wara tillräcklig, ty min gäst såg på mig med ett besynnerligt leende och frågade:

— Bäste doktor, hwem war denna dame?

Jag wet icke hwad som föranledde mig att retas öfwer denna högst obetydliga begifwenhet; men så mycket wet jag, att en underlig aning genombäfwade mig, likasom om jag nu skulle kunna erhålla upplysning om min hustrus förra lefnadsöden, af hwilka ännu många för mig woro ganska oklara. Jag swarade derför med tillsynelåtande lugn.

— Min hushållerska; men förlåt ett ögonblick, herr baron, jag har ännu några uppdrag att gifwa henne.

Jag lemnade rummet och skyndade till Ida, som jag ännu fann ytterst blek och förskräckt.

— Hwarför wände du så hastigt tillbaka, Ida? frågade jag. Jag kunde ju tillochmed icke presentera dig för min wän.

Ida betraktade mig med forskande blickar, dock, då hon såg mitt lugn, swarade hon på sitt wanliga omilda sätt:

— Du wet ju, att jag ej tycker om dina wänner, och i synnerhet will jag icke råka denne baron P***.

— Du känner baronen?

— Ja; har han genkänt mig?

Wid denna fråga war en ängslig spänning synlig i Idas drag.

— Han har icke sett dig! Men hwarför will du icke helsa på en gammal bekant? Det skulle wara mig så mycket deß kärare som jag just står i begrepp med att antaga en artighet af honom; ty jag emnar några dagar wistas på hans gods.

— Derför är jag wißerligen baronen mycken tack skyldig, ty han beredar mig derigenom några angenäma dagar; men det oaktadt har jag ej lust att förnya en bekantskap, som förut blifwit afbruten på grund af en oförskämd närgångenhet, som denna menniska tillätit sig.

— Hwad will det säga? Förklara dig tydligare!

— Är du kanske swartsjuk?

— Åh nej; men jag har rättighet att fordra förklaring öfwer deßa gåtfulla ord.

— Då skall du i Guds namn gerna få höra den. Baronen hade uppdragit någon sömnad åt min moder; under denna förewänding wißte han att tränga sig in i wårt hus, gjorde mig en